

ד"ר סירקין, אני רוצה להגיד, שלדעתי, היו המון בעיות עם וויאן בתור אחראית צוות.

היו היו המון בעיות, אני לא רוצה לפתוח את הפה, אבל היו הפרות.

אני לא מבינה למה המצית תמיד אצל וויאן - אני מעשנת הכי הרבה!!!

לא את לא צריכה להזכיר לי מה קרה בפעם האחרונה שהמצית הייתה אצלי. זאת הייתה תאונה, כמה פעמים אני צריכה להגיד את זה, אני נרדמתי עם הסיגריות. בחיים לא הייתי מנסה לשרוף אותה בכוונה!

זה ממש לא בסדר שמאז את לא נותנת לי להיות אחראית על המצית, זה כאילו שאת לא נותנת לי בכלל הזדמנות להחלים.

עכשיו את שואלת את איה מה שלומה? ברור ששלומה חרא, גם כן, לא מבינה ת'בית חולים הזה. אתם רואים שהאימא שלה יושבת לה על הוריד, מה אתם מכניסים לה אותה לחדר. בכלל כל הביקורים האלה, מה זה פה תחנה מרכזית? אני ביקשתי מאימא שלי שלא תבוא כי זה מפריע לטיפול ולאחרות.

את בטוחה שזאת הסיבה טומי? , ברור שאני בטוחה שזאת הסיבה! כוס אמק כל הבית חולים הזה. כל המטפלים פה מסתובבים בפזזה של מדעני טילים ותכל'ס אין לכם מושג מהחיים שלכם, אז תרדי מהפזזה הזאת של קלטתי אותך טומי! את הרי לא יודעת כלום ואת לא יכולה להציל כאן אף אחד!

המפגרת הזאת אומרת לך השתפרתי, אני מחלימה, היה לי שבוע מעולה ואחרי זה היא צורחת בלילה מתוך שינה ודופקת ת'ראש בקיר. הדפוקה הזאת כל היום אוכלת סרטים שרודפים אחריה צ'צ'נים, סליחה - אוזבקים, וזאת - עוד לא סגרה פה 24 שעות וכבר ניסתה לגמור על החיים שלה. מה אני אגיד לך ד"ר? מאוד אפקטיבי הטיפול שלך, 100 אחוז הצלחה. אז אולי במקום לבזבז פה את הזמן של כולנו - תגידי לכולם בנימוס סליחה, אני לא יודעת מהחיים שלי, תבינו שאלה החיים המזדיינים שלך ותתחילו להתרגל. ותפסיקי למכור כאן לאנשים סיפורים על החלמה!

אני הולכת לבידוד להירגע....

וכולכם על הזין שלי.